

Znak sprawy: RPL.310.1.2014

Nadleśnictwo [REDAKTOWANE]
ul. [REDAKTOWANE]
55-120 [REDAKTOWANE]

Indywidualna interpretacja przepisów prawa podatkowego

Pracownicy Nadleśnictwa użytkujący lokale mieszkalne wraz pomieszczeniami przynależnymi na podstawie umowy zawartej z Nadleśnictwem, nie są podatnikami podatku od nieruchomości. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 3 ust. 1 pkt 4 wskazuje, iż w przypadku posiadania nieruchomości lub obiektów budowlanych stanowiących własność Skarbu Państwa podatnikiem jest posiadacz. Jeżeli jednak lokale mieszkalne niestanowiące odrębnych nieruchomości znajdują się w posiadaniu osób fizycznych – osoby te nie stają się podatnikami. Obowiązek podatkowy spoczywa na Skarbie Państwa – w tym przypadku na jednostce organizacyjnej Lasów Państwowych – Nadleśnictwie, stosownie do art. 14 c § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j.; Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.).

Burmistrz Gminy Wołów, na podstawie art. 14 j oraz art. 14 c ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (t.j.; Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.) po rozpatrzeniu wniosku Nadleśnictwa [REDAKTOWANE] z dnia 14 kwietnia 2014 r. (data wpływu 22 kwietnia 2014 r.) w sprawie udzielenia interpretacji przepisów prawa podatkowego w przedmiocie ustalenia, kto będzie podatnikiem podatku od nieruchomości oddanych w bezpłatne korzystanie osobie fizycznej od części biurowej budynku mieszkalnego (kancelaria) postanawia uznać za prawidłowe. W pozostałych przypadkach, stanowisko wnioskodawcy postanawia uznać za nieprawidłowe.

UZASADNIENIE

Wnioskiem z dnia 14 kwietnia 2014 r., który wpłynął do tut. Urzędu w dniu 22 kwietnia 2014 r. Nadleśnictwo [REDAKTOWANE] zwróciło się, na podstawie art. 14 j § 1 w związku z art. 15 § 2 i art. 16 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa i art. 1 c ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j.; Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz.613 z późn. zm.), o wydanie interpretacji indywidualnej w przedmiocie ustalenia, kto będzie podatnikiem podatku od nieruchomości, gdy Skarb Państwa, jako właściciel nieruchomości, na której posadowiony jest

wolnostojący budynek mieszkalny jednorodzinny w rozumieniu art. 3 pkt 2 a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane (t.j.; Dz. U. z 2010 r. Nr 23, poz.1623 z późn. zm.) zawrze z osobą fizyczną umowę najmu, bądź umowę bezpłatnego korzystania (zbliżoną do umowy użyczenia) lokalu mieszkalnego znajdującego się w budynku jednorodzinny niestanowiącego odrębnej nieruchomości (w budynku znajduje się nieobjęta umową kancelaria leśniczego) oraz przynależnego do mieszkania gruntu (użytek Ls) i części budynku gospodarczego.

Przedmiotem niniejszej interpretacji jest art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych (t.j.; Dz. U. z 2010 r. Nr 95, poz. 613 ze zm.).

W przedmiotowym wniosku został przedstawiony następujący stan faktyczny:

Nadleśnictwo [REDAKTOWANE], będąc zarządcą nieruchomości Skarbu Państwa może zawierać z osobami fizycznymi umowy najmu, bądź umowy bezpłatnego korzystania z lokalu mieszkalnego (zbliżone do umowy użyczenia) znajdującego się w budynku jednorodzinny niestanowiącym odrębnej nieruchomości wraz z prawem do korzystania z przynależnego do mieszkania gruntu (Ls) i części budynku gospodarczego.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 12.01.1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, będące posiadaczami nieruchomości lub ich części stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie wynika z umowy zawartej z właścicielem, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości. Ponadto, zgodnie z art. 3 ust. 2 cyt. Ustawy o podatkach, obowiązek podatkowy dotyczący przedmiotów opodatkowania będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe ciąży na jednostkach organizacyjnych Lasów Państwowych, faktycznie władających nieruchomościami lub obiektami budowlanymi. Zgodnie z utrwalonym orzecznictwem, umowy zawarte z nadleśnictwami i z innymi jednostkami organizacyjnymi Lasów Państwowych traktuje się – w sensie prawa – jako umowy zawarte ze Skarbem Państwa, którego majątkiem jednostki te zarządzają (art. 32 ust. 1 i 2, art. 33 ust. 3 pkt 1, art. 34 pkt 1 i art. 35 ust. 1 pkt 1 ustawy z dnia 28 września 1991 r. o lasach (t.j.; Dz. U. z 2011 r. Nr 12, poz. 59 z późn. zm.). Przepisy prawa podatkowego nie definiują pojęcia „lokal mieszkalny”. Niewątpliwie jednak, zdaniem Nadleśnictwa, lokal mieszkalny zawsze będzie usytuowany w budynku mieszkalnym, a wynika to z treści art. 3 pkt 2 a ustawy z dnia 7 lipca 1994 r. - Prawo budowlane. Przepis ten stanowi, że w budynku mieszkalnym jednorodzinny, także wolnostojącym, można wydzielić nie więcej, niż dwa lokale mieszkalne, albo nie więcej niż jeden lokal mieszkalny i lokal użytkowy o powierzchni nieprzekraczającej 30% powierzchni całkowitej budynku. Tak więc, zdaniem Nadleśnictwa, uwzględniając sformułowaną w art. 353¹ KC zasadą

swobody umów. Nadleśnictwa mogą wynajmować (oddać do bezpłatnego korzystania) osobom fizycznym w ramach umów lokal mieszkalny znajdujący się w jednolokalowym budynku mieszkalnym, wraz z prawem do korzystania z przynależnego gruntu.

Zdaniem Wnioskodawcy, ponieważ przedmiotem umowy byłaby część nieruchomości w postaci lokalu mieszkalnego wynajętego (oddanego do bezpłatnego korzystania) osobie fizycznej, ten sam przepis określa, że obowiązek podatkowy do lokalu mieszkalnego obciąża Nadleśnictwo (Skarb Państwa). Takie stanowisko zajął Minister Finansów w Interpretacji ogólnej Nr PL/LS/833/89/APQ/12/223 z dnia 19.10.2012 r. w sprawie ustalenia podmiotu zobowiązanego do zapłaty podatku od nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa będących w zarządzie Lasów Państwowych udostępnianych w drodze umowy pracownikom Służby Leśnej do bezpłatnego korzystania (Dz. Urz. MF z 2012 r., poz. 50). W interpretacji tej wskazano, że – odwołując się do potocznego rozumienia pojęcia – lokal mieszkalny postrzegany jest, jako część budynku (trwale wydzielony fragment nieruchomości, którą jest budynek mieszkalny, służący do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych co najmniej jednej osoby). W stosunku do żadnej części budynku nie wydzielono lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość w rozumieniu ustawy o własności lokali. Co więcej, w stosunku do żadnej części budynku, Starosta nie wydał zaświadczenia o samodzielności lokali w rozumieniu ww. ustawy.

Jednakże, nieruchomość została udostępniona osobie fizycznej poprzez zawarcie umowy na korzystanie z bezpłatnego mieszkania, stanowiącego część budynku mieszkalnego jednorodzinne oraz przynależnych pomieszczeń gospodarczych stanowiących część budynku gospodarczego i części gruntu. Na podstawie umowy (załączonej) nie oddano tylko samego „mieszkania”, ale także gospodarcze pomieszczenia przynależne w budynku gospodarczym oraz grunt osady leśnej. Jak natomiast wynika z definicji lokalu, to jest umowa jedynie o wyodrębnionej części budynku (bez gruntu). W związku z powyższym, podatek od nieruchomości jest opłacany przez posiadacza zależnego, tylko od kancelarii leśnictwa podatek jest płacony przez Nadleśnictwo.

W związku z powyższym zadano pytania dotyczące zaistniałego stanu faktycznego.

1. Czy w przypadku opisanym we wniosku prawidłowym jest stanowisko Nadleśnictwa, że obowiązek podatkowy w zakresie podatku od przedmiotowych nieruchomości oddanych w bezpłatne korzystanie osobie fizycznej:

- a) od części budynku wykorzystywanego na cele mieszkalne obciąża – posiadacza zależnego,
- b) od części nieruchomości w zakresie objętych osad leśnych przynależności (budynki gospodarcze) i grunty obciąża – posiadacza zależnego,
- c) od części biurowej budynku mieszkalnego (kancelaria) – obciąża Nadleśnictwo.

Stanowisko wnioskodawcy.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 4 ustawy o podatkach i opłatach lokalnych „1) Podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące (...) 4) Posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, jeżeli posiadanie: a) wynika z umowy zawartej z właścicielem, Agencją Własności Rolnej Skarbu Państwa lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości”.

Przedmiotem umowy są lokale mieszkalne niestanowiące odrębnych nieruchomości w rozumieniu art. 2 ust. 3 ustawy o własności lokali (organem właściwym do oceny samodzielności lokali mieszkalnych jest Starosta, który nie wydał zaświadczenia o samodzielności lokali mieszkalnych). Pojęcie „lokalu mieszkalnego niestanowiącego odrębnej nieruchomości”, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych bazuje na definicji samodzielnego lokalu mieszkalnego w rozumieniu art. 2 ustawy o własności lokali. Nie ma wątpliwości co do tego, że na mocy tych umów, osoby fizyczne stają się posiadaczami zależnymi. Jest to w świetle art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy o podatkach i opłatach lokalnych posiadacz zależny części nieruchomości stanowiącej własność Skarbu Państwa.

Z umowy (w załączeniu do wniosku) wynika, że nie oddano tylko samego „mieszkania” (tj. nieposiadającego zaświadczenia o samodzielności lokalu mieszkalnego, niestanowiącego odrębnej nieruchomości w rozumieniu art. 2 ustawy o własności lokali), ale także przynależne pomieszczenia gospodarcze w budynku gospodarczym oraz grunty osady leśnej. Zgodnie z przepisami prawa budowlanego „osada leśna” stanowi inny rodzaj zabudowań, niż lokal mieszkalny. Jak natomiast wynika z definicji lokalu, to jest mowa jedynie o wyodrębnionej części budynku (bez gruntu).

Wnioskodawca oświadczył również, iż zgodnie z art. 14 b § 4 w związku z art. 14 j § 3 ustawy Ordynacja podatkowa, elementy stanu faktycznego objęte wnioskiem w dniu złożenia przedmiotowego wniosku nie są przedmiotem toczącego się postępowania podatkowego, kontroli podatkowej, postępowania kontrolnego organu kontroli skarbowej, oraz że w tym zakresie sprawa nie została rozstrzygnięta co do jej istoty w decyzji lub postępowaniu organu podatkowego lub organu kontroli skarbowej.

Ocena stanowiska wnioskodawcy.

W świetle obowiązującego stanu prawnego Burmistrz Gminy Wołów uznał stanowisko Wnioskodawcy w sprawie oceny prawnej przedstawionego stanu faktycznego w zakresie:

a) obciążenia obowiązkiem podatkowym posiadacza zależnego od części budynku

wykorzystywanego na cele mieszkalne - za nieprawidłowe,

b) obciążenia obowiązkiem podatkowym posiadacza zależnego od części nieruchomości w zakresie objętych osad leśnych przynależności (budynki gospodarcze) i grunty - za nieprawidłowe,

c) obciążenia obowiązkiem podatkowym Nadleśnictwa od części biurowej budynku mieszkalnego (kancelaria) - za prawidłowe.

Zgodnie z art. 3 ust. 1 pkt 4 i ust. 2 ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, podatnikami podatku od nieruchomości są osoby fizyczne, osoby prawne, jednostki organizacyjne, w tym spółki nieposiadające osobowości prawnej, będące posiadaczami nieruchomości lub ich części albo obiektów budowlanych lub ich części, stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, pod warunkiem, że posiadanie: a) wynika z umowy zawartej z właścicielem, Agencją Nieruchomości Rolnych lub z innego tytułu prawnego, z wyjątkiem posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości, b) - jest bez tytułu prawnego, z zastrzeżeniem ust. 2, który stanowi, iż obowiązek podatkowy dotyczący przedmiotów opodatkowania wchodzących w skład Zasobu Własności Rolnej Skarbu Państwa lub będących w zarządzie Państwowego Gospodarstwa Leśnego Lasy Państwowe – ciąży odpowiednio na jednostkach organizacyjnych Agencji Nieruchomości Rolnych i jednostkach organizacyjnych Lasów Państwowych, faktycznie władających nieruchomościami lub obiektami budowlanymi.

Natomiast przepis art. 2 ust. 1 i 2 ww. ustawy stanowi, iż opodatkowaniu podatkiem od nieruchomości podlegają grunty oraz budynki lub ich części.

Z przytoczonych wyżej przepisów jednoznacznie wynika, że w przypadku przekazania w posiadanie zależne nieruchomości stanowiących własność Skarbu Państwa lub jednostki samorządu terytorialnego, posiadacz zależny staje się podatnikiem podatku od nieruchomości. Jest to reguła, na mocy której posiadacz państwowych lub samorządowych budynków, budowli i gruntów jest zobowiązany zapłacić od nich podatek.

Od wyżej przedstawionej reguły ustanowiono wyjątek w postaci posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niestanowiących odrębnych nieruchomości. Osoby te, chociaż są posiadaczami zależnymi mieszkań nie są podatnikami. Obowiązek podatkowy obciąża w takim przypadku zarządcę tej nieruchomości, a konkretnie – Nadleśnictwo.

Z przedstawionej w piśmie sytuacji wynika, iż przedmiotem zawartych umów najmu lub bezpłatnego korzystania pomiędzy pracownikiem Nadleśnictwa, a Skarbem Państwa reprezentowanym przez Nadleśnictwo [REDAKTORZ] jest lokal mieszkalny, który nie stanowi odrębnej nieruchomości, zajęty w części na cele mieszkalne. W części niemieszkalnej znajduje się nie objęta umową najmu

„kancelaria leśniczego” (miejsce pracy leśniczego). W takiej sytuacji od całego budynku leśniczówki (tj. od mieszkania i kancelarii) podatek płaci nadleśnictwo.

Zdaniem Burmistrza Gminy Wołów, pracownicy Nadleśnictwa użytkujący lokale mieszkalne niestanowiące odrębnych nieruchomości na podstawie umowy zawartej z Nadleśnictwem, nie są podatnikami podatku od nieruchomości. Obowiązek podatkowy spoczywa na Skarbie Państwa, w tym przypadku na jednostce organizacyjnej Lasów Państwowych - Nadleśnictwie ██████████

Podatek za grunt płaci też Nadleśnictwo, ponieważ nie jest on przedmiotem umowy użyczenia. Posiadacz lokalu mieszkalnego może z takiego gruntu korzystać na zasadach zwyczajowo przyjętych lub określonych przez zarządcę. Nie jest natomiast jego posiadaczem, a przez to nie płaci podatku.

Przedstawiony przez wnioskodawcę stan faktyczny dotyczy umowy bezpłatnego mieszkania z przynależnościami. Wynika z niej, że pracownik (posiadacz mieszkania) ma prawo wyłącznego korzystania z przynależnych do mieszkania: piwnicy, nieruchomości gruntowej, budynków gospodarczych.

Zgodnie z art. 2 ust. 4 ustawy o własności lokali, do lokalu mieszkalnego mogą przynależeć, jako części składowe, pomieszczenia, choćby nawet do niego nie przylegały lub były położone w granicach nieruchomości gruntowej poza budynkiem, w którym wyodrębniono dany lokal, a w szczególności: piwnica, strych, komórka, garaż, zwane „pomieszczeniami przynależnymi”. Pomieszczenia te, jako części składowe - łącznie z innymi - „tworzą” całość lokalu mieszkalnego. Przynależności do lokalu mieszkalnego dzielą los prawny tego lokalu. W efekcie pojęcie „lokalu mieszkalnego niestanowiącego odrębnej nieruchomości”, o którym mowa w analizowanym art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy z dnia 12 stycznia 1991 r. o podatkach i opłatach lokalnych, obejmuje także przynależności w postaci wymienionych w umowie obiektów.

W ocenie Burmistrza Gminy Wołów powyższe prowadzi do tego, że posiadacz – osoba fizyczna – nie jest podatnikiem podatku od nieruchomości. Posiada bowiem lokal mieszkalny niestanowiący odrębnej nieruchomości, na który składają się nie tylko pomieszczenia w lokalu, ale również i przynależności. Z przynależnościami związane jest prawo do wyłącznego korzystania z określonych w umowie pomieszczeń, które nie skutkuje powstaniem posiadania zależnego. W efekcie posiadacz lokalu mieszkalnego może z nich korzystać, ale nie jako ich posiadacz zależny lecz osoba mająca takie uprawnienie wynikające z umowy. Uprawnienie to nie przenosi posiadania. Reasumując, jeżeli posiadacz lokalu mieszkalnego nie jest posiadaczem zależnym tych obiektów, to nie jest także podatnikiem podatku od nieruchomości.

Podkreślenia wymaga, iż ustawa nie wprowadza definicji pojęcia lokalu mieszkalnego. Brak jest również w tym zakresie odwołań do innych aktów prawnych oraz legalnych definicji powyższego pojęcia w nich zawartych. Godzi się jednak wskazać, iż w art. 2 ust. 1 pkt 4 ustawy z dnia 21 czerwca 2001 r. o ochronie praw lokatorów, mieszkaniowym zasobie gminy i o zmianie Kodeksu cywilnego (t.j.; Dz. U. z 2005 r. Nr 31, poz. 266 ze zm.) lokal, określony został jako lokal

służący do zaspokajania potrzeb mieszkaniowych. Natomiast w art. 2 ust. 1 i 2 ustawy o własności lokali, samodzielnym lokalem mieszkalnym jest wydzielona trwałymi ścianami w obrębie budynku izba lub zespół izb przeznaczonych na stały pobyt ludzi, które wraz z pomieszczeniami pomocniczymi służą zaspokajaniu ich potrzeb mieszkaniowych. Co zauważalne, w definicjach tych akcentuje się element samodzielności lokalu w obrębie budynku. Odwołując się zaś do potocznego rozumienia pojęcia lokalu mieszkalnego należy wskazać, iż utożsamiany jest on z częścią budynku, wydzielonym w sposób trwały fragmentem nieruchomości będącej budynkiem mieszkalnym, która służyć ma zaspokajaniu potrzeb mieszkaniowych przynajmniej jednej osoby. Lokal mieszkalny niewyodrębniony prawnie, o którym mowa w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a, cechuje zróżnicowany status prawny, może to być lokal spółdzielczy, komunalny, bądź inny. Z tego względu nie jest możliwe zastosowanie na potrzeby ustawy jednej z powołanych definicji.

Zaznaczyć należy, iż przedmiotowy najem nie obejmuje całego budynku mieszkalnego. Prowadzi to do konkluzji, iż na budynek mieszkalny składać się musi w niniejszym przypadku więcej pomieszczeń aniżeli tylko przedmiotowy lokal mieszkalny. Wnioskodawca zastrzegł zresztą, iż w budynku znajduje się jeszcze kancelaria leśniczego, której umowa najmu (bezpłatnego korzystania) nie obejmuje. Sam wnioskodawca podaje we wniosku, iż „w stosunku do żadnej części budynku nie wydzielono lokalu stanowiącego odrębną nieruchomość w rozumieniu ustawy o własności lokali. Co więcej, w stosunku do żadnej części budynku Starosta nie wydał zaświadczenia o samodzielności lokali w rozumieniu ww. ustawy.”

W świetle powyższego należy dojść do przekonania, iż rozpatrywany przypadek wyczerpuje przewidziany w art. 3 ust. 1 pkt 4 lit. a ustawy wyjątek, który dotyczy posiadania przez osoby fizyczne lokali mieszkalnych niewyodrębnionych prawnie. Tym samym podatnikiem podatku od nieruchomości będą w niniejszej sprawie Lasy Państwowe – Nadleśnictwo ██████████

Reasumując, pracownicy Nadleśnictwa użytkujący lokale mieszkalne wraz z pomieszczeniami przynależnymi na podstawie umowy zawartej z Nadleśnictwem, nie są podatnikami podatku od nieruchomości. Ustawa o podatkach i opłatach lokalnych w art. 3 ust. 1 pkt 4 wskazuje, iż w przypadku posiadania nieruchomości lub obiektów budowlanych stanowiących własność Skarbu Państwa podatnikiem jest posiadacz. Jeżeli jednak lokale mieszkalne niestanowiące odrębnych nieruchomości znajdują się w posiadaniu osób fizycznych – osoby te nie stają się podatnikami. Obowiązek podatkowy spoczywa na Skarbie Państwa – w tym przypadku na jednostce organizacyjnej Lasów Państwowych – Nadleśnictwie, stosownie do art. 14 c § 1 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. Ordynacja podatkowa (Dz. U. z 2012 r. poz. 749 ze zm.).

Burmistrz Gminy Wołów odstępuje od uzasadnienia prawnego w zakresie obciążenia obowiązkiem podatkowym Nadleśnictwa od części biurowej budynku mieszkalnego, ponieważ stanowisko wnioskodawcy jest prawidłowe w pełnym zakresie.

Przedstawiony przez wnioskodawcę stan faktyczny dotyczy części budynku wykorzystywanego na cele mieszkalne (w budynku znajduje się nieobjęta umową kancelaria leśniczego), części nieruchomości w zakresie objętych osad leśnych przynależności (części budynku gospodarczego - patrz str. 1) i gruntów. Jednakże, bezpłatne mieszkanie może być też zapewnione w postaci użyczenia całej zagrody leśnej. Podatnikiem wówczas jest posiadacz zagrody. Płaci on podatek odpowiednio za grunt i znajdujące się na nim budynki. Należy zauważyć, że płaci wówczas za cały budynek leśniczówki wraz z kancelarią leśną.

Niniejsza interpretacja wydana jest w oparciu o przepisy prawa podatkowego obowiązujące na dzień złożenia wniosku w organie podatkowym i dotyczy stanu faktycznego przedstawionego przez wnioskodawcę.

Pouczenie

Na niniejszą interpretację stronie przysługuje prawo do wniesienia skargi z powodu jej niezgodności z prawem. Skargę wnosi się do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego we Wrocławiu, po uprzednim wezwaniu na piśmie organu, który wydał interpretację, w terminie 14 dni od dnia, w którym skarżący dowiedział się lub mógł się dowiedzieć o jej wydaniu – do usunięcia naruszenia prawa – art. 52 § 3 ustawy z dnia 30 sierpnia 2002 r. Prawo o postępowaniu przed sądami administracyjnymi (t.j.: Dz. U. z 2012 r. poz. 270 ze zm.). Skargę do WSA wnosi się w dwóch egzemplarzach (art. 47 ww. ustawy) w terminie 30 dni od dnia doręczenia odpowiedzi organu na wezwanie do usunięcia naruszenia prawa, a jeżeli organ nie udzielił odpowiedzi na wezwanie, w terminie 60 dni od dnia wniesienia tego wezwania (art. 53 § 2 ww. ustawy).

Skargę wnosi się za pośrednictwem organu, którego działanie lub bezczynność są przedmiotem skargi (art. 54 § 1 ww. ustawy), na adres: Urząd Miejski w Wołowie, ul. Rynek 34, 56-100 Wołów.

- Otrzymują:
- 1) adresat,
 - 2) a/a.

Z up. Burmistrza
 Jacek Włosek
 Zastępca Burmistrza